

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2019/1718**14. oktoober 2019,**

milles käsitletakse Horvaatias toodetud veine tähistavate traditsiooniliste nimetuste „Opolo“, „Vrhunsko vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Vrhunsko vino KZP)“, „Kvalditno biser vino“, „Mlado vino“, „Vrhunsko pjenušavo vino“ ja „Kvalditano vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Kvalditno vino KZP)“ kaitsmist

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 115 lõikeid 2 ja 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 607/2009 ⁽²⁾ on kehtestatud teatavad üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses teatavate veinitudete kaitsitud päritolunimetuste, kaitsitud geograafiliste tähiste, traditsiooniliste nimetuste, märgistuse ja esitlusvälimusega. Delegeeritud määrusega (EL) 2019/33 ⁽³⁾ tunnistati 14. jaanuaril 2019 määrus (EÜ) nr 607/2009 kehtetuks.
- (2) Vastavalt delegeeritud määruse (EL) 2019/33 artikli 61 lõikele 5 jätkatakse määruse (EÜ) nr 607/2009 kohaldamist selliste kaitsetaotluste ja tühistamismenetluste puhul, mis hõlmavad traditsioonilisi nimetusi, mille kaitsetaotlus oli delegeeritud määruse (EL) 2019/33 jõustumise kuupäeval veel pooleli.
- (3) Horvaatia esitas 17. mail 2013 määruse (EÜ) nr 607/2009 artikli 30 kohase taotluse nimetuste „Opolo“, „Vrhunsko vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Vrhunsko vino KZP)“, „Kvalditno biser vino“, „Mlado vino“, „Vrhunsko pjenušavo vino“ ja „Kvalditano vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Kvalditno vino KZP)“ kaitsmiseks traditsiooniliste nimetustena (edaspidi „Horvaatia traditsioonilised nimetused“ või „traditsioonilised nimetused, mille kaitset on Horvaatia taotlenud“).
- (4) Horvaatia traditsiooniliste nimetuste kaitsetaotlus avaldati 10. veebruaril 2018 *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽⁴⁾ ning 4. aprillil 2018 sai komisjon Bosnia ja Hertsegoviina vastuväite traditsiooniliste nimetuste kaitsetaotlusele lähtuvalt määruse (EÜ) nr 607/2009 artikli 37 lõikele 1.
- (5) Komisjon vaatas läbi Bosnia ja Hertsegoviina esitatud põhjendatud vastuväite ja tõendavad dokumendid ning leidis, et vastuväide on nõuetekohane lähtuvalt määruse (EÜ) nr 607/2009 artiklist 38.
- (6) Bosnia ja Hertsegoviina esitas kaitsetaotluse kohta vastuväite põhjendusega, et traditsioonilised nimetused, millele Horvaatia kaitset taotles, on Bosnia ja Hertsegoviina õigusaktidega reguleeritud nimetused, millega kirjeldatakse teatavaid veine olenevalt nende kvaliteedist, värvusest või jääksuhkrusisaldusest, ning et tegemist on nimetustega, mida kõnealuse riigi veinitootjad traditsiooniliselt kasutavad. Bosnia ja Hertsegoviina väitis samuti, et need traditsioonilised nimetused, mille kaitset Horvaatia taotles, on endise Jugoslaavia Föderatiivse Sotsialistliku Vabariigi (edaspidi „JFSV“) õiguspärandi osa ja on seepärast üle võetud endise JFSV lagunemisel tekkinud riikide õigusaktidesse. Lõpetuseks rõhutas Bosnia ja Hertsegoviina, et horvaadi keel on üks Bosnia ja Hertsegoviina ametlikke keeli ning see selgitab teatavate selliste nimetuste olemasolu, mis on Horvaatias veinide kirjeldamisel kasutatavate nimetuste homonüümid. Selle alusel taotles Bosnia ja Hertsegoviina, et tema tootjatel säiliks õigus jätkata nende nimetuste kasutamist pärast seda, kui jõustub õigusakt, millega kehtestatakse Horvaatia traditsiooniliste nimetuste kaitset.

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.

⁽²⁾ Komisjoni 14. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 607/2009, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad nõukogu määrusele (EÜ) nr 479/2008 seoses teatavate veinitudete kaitsitud päritolunimetuste, kaitsitud geograafiliste tähiste, traditsiooniliste nimetuste, märgistuse ja esitlusvälimusega (ELT L 193, 24.7.2009, lk 60).

⁽³⁾ Komisjoni 17. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/33, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 veinisektori kaitsitud päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja traditsiooniliste nimetuste kaitsetaotluste, vastuväite esitamise menetluse, kasutuspiirangute, tootespetsifikaatide muutmise, tühistamise ning märgistamise ja esitlusviisi osas (ELT L 9, 11.1.2019, lk 2).

⁽⁴⁾ ELT C 51, 10.2.2018, lk 24.

- (7) Komisjon edastas 28. augusti 2018. aasta kirjaga vastuväidete failid Horvaatiale ning kutsus Horvaatiat üles esitama kahe kuu jooksul alates komisjoni kirja väljastamisest oma tähelepanekud lähtuvalt määruse (EÜ) nr 607/2009 artikli 39 lõikest 1.
- (8) Horvaatia ning Bosnia ja Hertsegoviina on elektronposti teel teatanud komisjonile oma kavatsusest kokkuleppele jõuda. Mõlemad riigid taotlesid, et komisjon osaleks nende kohtumisel.
- (9) Horvaatia tunnistas 30. jaanuari 2019. aasta kohtumisel, et endise JFSV mitmes piirkonnas on kõne all olevaid traditsioonilisi nimetusi aastakümneid kasutatud ning kinnitas Bosniale ja Hertsegoviinale, et Horvaatia ei taotle nende ainukasutust. Horvaatia väljendas aga muret teatavate selliste traditsiooniliste nimetuste kasutamise üle, mille kaitset Horvaatia taotles Bosnias ja Hertsegoviinas, et kirjeldada kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähiseta veine. Bosnia ja Hertsegoviina kinnitas, et traditsioonilisi nimetusi käsitletavate Bosnia ja Hertsegoviina õigusaktide liidu õigusega jätkuva vastavusse viimisega saaks sellele probleemile lahenduse leida.
- (10) Mõlemad riigid tunnistasid, et nad mitte üksnes ei jaga endise JFSV õiguspärandit, vaid et nad kasutavad ka paratamatult samu slaavi sõnu, mis on väljendite „kaitstud päritolunimetus“, „kvaliteetvein“, „noor vein“ sünonüümid. Mõlemad riigid nõustusid, et kui nende nimetuste kasutamine oleks kaitstud ainult ühes riigis, ei oleks teisel riigil võimalik asendada nimetusi, mida on kasutatud aastakümneid ja mis ei ole identsed Horvaatia traditsiooniliste nimetustega.
- (11) Seetõttu leppisid Horvaatia ning Bosnia ja Hertsegoviina kokku, et tuleks näha ette üleminekuperiood, mille jooksul tuleks Bosnial ja Hertsegoviinal lubada kasutada kaitstud traditsioonilisi nimetusi seoses viinamarjasaadustega, mis ei vasta käesolevas määruses sätestatud nimetuste määratlusele ja kasutustingimustele. Kõnealuse üleminekuperioodi jooksul peaks Bosnial ja Hertsegoviinal olema võimalik viia lõpule oma õigusaktide järkjärguline vastavusse viimine liidu õigusega või alternatiivselt kohandada selliste veinide märgistust, millel on eespool nimetatud Horvaatia traditsioonilised nimetused.
- (12) Horvaatia ning Bosnia ja Hertsegoviina vahel saavutatud kokkuleppe sisu ei ole vastuolus liidu õigusega.
- (13) Kuna Bosnia ja Hertsegoviina asjaomased õigusaktid ei ole veel täielikult liidu õigusega kooskõlas, sealhulgas määruse (EÜ) nr 607/2009 artikli 35 lõike 1 punkti c alapunktiga ii, ei saa olla võimalik lahendus see, et Bosnia ja Hertsegoviina esitab kõnealuse määruse alusel ka omalt poolt otsese kaitse taotluse.
- (14) Võttes arvesse nende tootjate ja ettevõtjate huvi, kes on kõnealuseid nimetusi praeguseni seaduslikult kasutanud, ning Bosnia ja Hertsegoviina ees seisvate ajutiste raskuste ületamist, on asjakohane kehtestada üleminekuperiood, et Bosnia ja Hertsegoviina õigusakte saaks järk-järgult liidu õigusaktidega ühtlustada.
- (15) Kuna aga käesolevat määrust kohaldatakse üksnes liidu territooriumil, hõlmab üleminekuperiood ainult Bosniast ja Hertsegoviinast pärit viinamarjasaadusi, mida imporditakse liitu ja turustatakse seal, kasutades Horvaatia traditsioonilisi nimetusi hoolimata sellest, et need ei vasta määratlusele ja kasutustingimustele.
- (16) Eespool esitatud arvesse võttes ja arvestades, et Horvaatia esitatud taotlus vastab määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 112 sätestatud ja määruse (EÜ) nr 607/2009 artikli 40 lõikes 1 osutatud tingimustele, tuleks Horvaatias toodetud veine tähistavad Horvaatia traditsioonilised nimetused kaitse alla võtta ja kanda need elektroonilisse registrisse e-Bacchus.
- (17) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas põllumajandusturgude ühise korralduse komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Horvaatias toodetud viinamarjasaadusi tähistavad järgmised nimetused võetakse kaitse alla ja kantakse elektroonilisse registrisse e-Bacchus:

- a) määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 112 punkti a kohased traditsioonilised nimetused:
- „Vrhunsko vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Vrhunsko vino KZP)“;
 - „Kvalitetno biser vino“;
 - „Vrhunsko pjenušavo vino“;
 - „Kvalitetno vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Kvalitetno vino KZP)“;
- b) määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 112 punkti b kohased traditsioonilised nimetused:
- „Opolo“;
 - „Mlado vino“.

Traditsiooniliste nimetuste määratlused ja kasutustingimused on sätestatud käesoleva määruse lisas.

Artikkel 2

Artikli 1 kohaselt kaitstud nimetusi võib kasutada viie aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast, et tähistada viinamarjasaadusi, mis ei vasta kõnealuses artiklis osutatud kaitstud nimetuste määratlusele ja kasutustingimustele, ning mis on Bosniast ja Hertsegoviinast imporditud liidu territooriumile ja turustatakse seal, kui kõnealuseid nimetusi kasutatakse traditsiooniliselt kõnealuse kolmanda riigi territooriumil.

Viieaastase perioodi lõppedes võib enne viie aasta möödumist Bosniast ja Hertsegoviinast liitu imporditud esimeses lõigus osutatud viinamarjasaadusi seaduslikult turustada ja kasutada kõigi olemasolevate varude ammendumiseni.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 14. oktoober 2019

Komisjoni nimel
President
Jean-Claude JUNCKER

LISA

Artiklis 1 osutatud traditsiooniliste nimetuste määratlused ja kasutustingimused**„Opolo“**

Nimetus: Opolo

Keel: horvaadi

Määratlus „Opolo“ on määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 112 punkti b kohane traditsiooniline nimetus. Selle traditsioonilise nimetusega on lubatud tähistada vaikset, valdavalt puuviljalise maitsega roosat veini, mis on eranditult toodetud punase viinamarja (*Vitis vinifera*) soovitatud sortidest kooskõlas serditud viinamarjasortide riiklikku loetelu käsitleva määrusega (riigi ametlik väljaanne nr 53/2014). Traditsioonilise nimetusega „Opolo“ tähistatud veinide tootmiseks on kasutatud valge veini tootmise tehnoloogiat ning kõnealuste veinide tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 11 %. Kõnealuste veinide tootmiseks vajalik viinamarjade suurim saagikus on 12 000 kg/ha. Kohustuslik on teha analüütiline ja organoleptiline uuring. Veini „Opolo“ värvus võib varieeruda heleroosast tumeroosani.

Asjakohaste kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste loetelu Traditsioonilist nimetust „Opolo“ tohib kasutada, et kirjeldada kaitstud päritolunimetustega veine „Primorska Hrvatska“, „Hrvatska Istra“, „Hrvatsko primorje“, „Sjeverna Dalmacija“, „Dalmatinska zagora“ ja „Srednja i Južna Dalmacija“, mis vastavad kõnealuse traditsioonilise nimetuse kasutamise nõuetele.

Viinamarjasaaduste kategooriad Määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osa punkti 1 kohaselt määratletud vein.

„Vrhunsko vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Vrhunsko vino KZP)“

Nimetus: Vrhunsko vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Vrhunsko vino KZP), millele võib vajaduse korral lisada järgmised mõisted.

- Arhivsko vino: vein, mida on keldris säilitatud viis või rohkem aastat, millest vähemalt kolm aastat pudelis.
- Desertno vino: vein on valmistatud üleküpsenud või kuivatatud viinamarjadest ilma lisaaineid lisamata ning veini naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 16 % mahust ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 9 % mahust.
- Kasna berba: üleküpsenud viinamarjadest valmistatud vein, mille suhkrusisaldus on vähemalt 94 Oechsle kraadi.
- Izborna berba: erilistest valikviinamarjadest valmistatud vein, mille suhkrusisaldus on vähemalt 105 Oechsle kraadi.
- Izborna berba bobica: üleküpsenud ja *botrytis*'ega nakatunud valikviinamarjadest valmistatud vein, mille suhkrusisaldus on vähemalt 127 Oechsle kraadi.
- Izborna berba prosušenih bobica: üleküpsenud valikviinamarjadest valmistatud vein, mille suhkrusisaldus on vähemalt 154 Oechsle kraadi.
- Ledeno vino: vein on valmistatud viinamarjadest, mis on koristatud temperatuuril vähemalt -7 °C ja töödeldud külmununa ning mille suhkrusisaldus on vähemalt 127 Oechsle kraadi.

Keel: horvaadi

Määratlus „Vrhunsko vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Vrhunsko vino KZP)“ on määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 112 punkti a kohane traditsiooniline nimetus. Kõnealune traditsiooniline nimetus on mõiste „kaitstud päritolunimetus“ sünonüüm, mida on lubatud kasutada selliste veinide kirjeldamisel, mis on toodetud viinamarja (*Vitis vinifera*) soovitatud sortidest kooskõlas serditud viinamarjasortide riiklikku loetelu käsitleva määrusega (riigi ametlik väljaanne nr 53/2014). Kõnealuste veinide naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt:

- 10 protsenti mahust vööndis B;
- 10,5 protsenti mahust vööndis CI;
- 11 protsenti mahust vööndis CII.

Kõnealuste veinide tootmiseks vajalik viinamarjade suurim saagikus on:

- 10 000 kg/ha (6 000 l/ha) vööndis B;
- 11 000 kg/ha (6 600 l/ha) vööndites CI ja CII.

Rikastamine, hapestamine, hapetustamine ja magustamine ei ole lubatud. Kohustuslik on teha analüütiline ja organoleptiline uuring. Olenevalt viinamarjade küpsusastmest ning tootmisprotsessist ja veini laagerdamisest võib kasutada järgmisi täiendavaid mõisteid:

- Arhivsko vino,
- Desertno vino,
- Kasna berba,
- Izborna berba,
- Izborna berba bobica,
- Izborna berba prosušenih bobica,
- Ledeno vino.

Asjakohaste kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste loetelu Traditsioonilist nimetust „Vrhunsko vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Vrhunsko vino KZP)“ võib kasutada kõigi selliste kaitstud päritolunimetusega Horvaatia veinide puhul, mis vastavad kõnealuse traditsioonilise nimetuse kasutamise nõuetele.

Viinamarjasaaduste kategooriad Määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osa punkti 1 kohaselt määratletud vein.

„Kvalitetno biser vino“

Nimetus: Kvalitetno biser vino

Keel: horvaadi

Määratlus „Kvalitetno biser vino“ on määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 112 punkti a kohane traditsiooniline nimetus. Kõnealune traditsiooniline nimetus on mõiste „kaitstud päritolunimetus“ sünonüüm, mida on lubatud kasutada selliste poolvahuveinide kirjeldamisel, mis on saadud kvaliteetveinist, käärivast toorveinist, viinamarjavirdest või käärivast viinamarjavirdest ning on toodetud viinamarja (*Vitis vinifera*) soovitatud sortidest kooskõlas serditud viinamarjasortide riiklikku loetelu käsitleva määrusega (riigi ametlik väljaanne nr 53/2014). Traditsioonilise nimetusega „Kvalitetno biser vino“ veini üldalkoholisisaldus peab olema vähemalt 9 % mahust ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 7 % mahust. Veini ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 C on sisalduva sisetekkelse süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 1 baar, kuid mitte üle 2,5 baari.

Asjakohaste kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste loetelu Traditsioonilist nimetust „Kvalitetno biser vino“ võib kasutada kõigi selliste kaitstud päritolunimetusega Horvaatia poolvahuveinide puhul, mis vastavad kõnealuse traditsioonilise nimetuse kasutamise nõuetele.

Viinamarjasaaduste kategooriad Määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osa punkti 8 kohaselt määratletud poolvahuvein.

„Mlado vino“

Nimetus: Mlado vino

Keel: horvaadi

Määratlus „Mlado vino“ on määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 112 punkti b kohane traditsiooniline nimetus. Kõnealust traditsioonilist nimetust on lubatud kasutada selliste veinide kirjeldamisel, mis on toodetud viinamarja (*Vitis vinifera*) soovitatud sortidest kooskõlas serditud viinamarjasortide riiklikku loetelu käsitleva määrusega (riigi ametlik väljaanne nr 53/2014) ning mille käärimisprotsess on täielikult või osaliselt lõpetatud. Traditsioonilise nimetusega „Mlado vino“ vein peab olema turule lastud enne selle kalendriaasta 31. detsembrit, mil viinamarjad on korjatud.

Asjakohaste kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste loetelu Traditsioonilist nimetust „Mlado vino“ võib kasutada kõigi selliste kaitstud päritolunimetusega Horvaatia veinide puhul, mis vastavad kõnealuse traditsioonilise nimetuse kasutamise nõuetele.

Viinamarjasaaduste kategooriad Määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osa punkti 1 kohaselt määratletud vein.

„Vrhunsko pjenušavo vino“

Nimetus: Vrhunsko pjenušavo vino

Keel: horvaadi

Määratlus „Vrhunsko pjenušavo vino“ on määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 112 punkti a kohane traditsiooniline nimetus. Kõnealune traditsiooniline nimetus on mõiste „kaitstud päritolunimetus“ sünonüüm, mida kasutatakse selliste vahuveinide kirjeldamisel, mis on saadud värskete viinamarjade või viinamarjavirde esmasel kääritamisel ja kvaliteet- või kõrgeima kvaliteediga veini saamiseks sobiva veini teisesel kääritamisel ning on toodetud viinamarja (*Vitis vinifera*) soovitatud sortidest kooskõlas serditud viinamarjasortide riiklikku loetelu käsitleva määrusega (riigi ametlik väljaanne nr 53/2014). Traditsioonilise nimetusega „Vrhunsko pjenušavo vino“ veini üldalkoholisisaldus peab olema vähemalt 10 % mahust ning veini ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 C on sisalduva sisetekkelise süsinikdioksiidi tõttu mitte alla 3 baari.

Asjakohaste kaitstud päritolunimete ja geograafiliste tähiste loetelu Traditsioonilist nimetust „Vrhunsko pjenušavo vino“ võib kasutada kõigi selliste kaitstud päritolunimetusega Horvaatia vahuveinide puhul, mis vastavad kõnealuse traditsioonilise nimetuse kasutamise nõuetele.

Viinamarjasaaduste kategooriad Määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osa punkti 4 kohaselt määratletud vahuvein.

„Kvalitetno vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Kvalitetno vino KZP)“

Nimetus: Kvalitetno vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Kvalitetno vino KZP), millele võib vajaduse korral lisada järgmised mõisted.

- Mlado vino: kui vein on toodetud viinamarja (*Vitis vinifera*) soovitatud sortidest kooskõlas serditud viinamarjasortide riiklikku loetelu käsitleva määrusega (riigi ametlik väljaanne nr 53/2014) ning veini käärimisprotsess on osaliselt või täielikult lõpetatud ja vein on lastud turule enne selle kalendriaasta 31. detsembrit, mil viinamarjad on korjatud;
- Arhivsko vino: kui veini on keldris säilitatud vähemalt viis aastat, millest kolm viimast aastat pudelis;
- Desertno vino: kui vein on valmistatud üleküpsenud või kuivatatud viinamarjadest ning selle naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 16 % mahust ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 9 % mahust.

Keel: horvaadi

Määratlus „Kvalitetno vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Kvalitetno vino KZP)“ on määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 112 punkti a kohane traditsiooniline nimetus. Kõnealune traditsiooniline nimetus on mõiste „kaitstud päritolunimetus“ sünonüüm, mida on kasutatakse selliste veinide kirjeldamisel, mis on toodetud viinamarja (*Vitis vinifera*) soovitatud sortidest kooskõlas serditud viinamarjasortide riiklikku loetelu käsitleva määrusega (riigi ametlik väljaanne nr 53/2014). Traditsioonilise nimetusega veini „Kvalitetno vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Kvalitetno vino KZP)“ alkoholisisaldus peab olema vähemalt:

- 8,5 protsenti mahust vööndis B;
- 9,0 protsenti mahust vööndis CI;
- 9,5 protsenti mahust vööndis CII.

Kõnealuste veinide tootmiseks vajalik viinamarjade suurim saagikus on:

- 11 000 kg/ha (7 700 l/ha) vööndis B;
- 12 000 kg/ha (8 400 l/ha) vööndites CI ja CII.

Kohustuslik on teha analüütiline ja organoleptiline uuring.

Asjakohaste kaitstud päritolunimete ja geograafiliste tähiste loetelu Traditsioonilist nimetust „Kvalitetno vino s kontroliranim zemljopisnim podrijetlom (Kvalitetno vino KZP)“ võib kasutada kõigi selliste kaitstud päritolunimetusega Horvaatia veinide puhul, mis vastavad kõnealuse traditsioonilise nimetuse kasutamise nõuetele.

Viinamarjasaaduste kategooriad Määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osa punkti 1 kohaselt määratletud vein.
